

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. v právnej veci žalobcu: **I. J. F.**, bytom K., zast. advokátom *JUDr. P. L.*, K. proti žalovanému: **Katastrálny úrad v Prešove**, Konštantínova 6, Prešov o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 4. februára 2008 č. Xo 46/2007 o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/9/2008-78 zo dňa 27. januára 2009 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 1S9/2008-78 zo dňa 27. januára 2009, **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia zo dňa 4. februára 2008 č. Xo 46/2007, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Správy katastra v L. č. X 64/2007 zo dňa 17. októbra 2007. Žalobcovi nepriznal náhradu trov konania.

Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že krajský súd po preskúmaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia a postupu žalovaného sa stotožnil s dôvodmi uvedenými v preskúmanom rozhodnutí žalovaného. Konštatoval, že skutkový stav správnymi orgánmi oboch stupňov bol zistený dostatočne a správne orgány z neho vyvodili aj správny právny záver.

Ak správne orgány, teda Správa katastra v Levoči a následne žalovaný dospeli k záveru, že nie sú splnené podmienky na postup podľa § 51 písm. a/ katastrálneho zákona, krajský súd sa s týmito závermi správnych orgánov v plnom rozsahu stotožnil. Podľa krajského súdu z ustanovení zákona č. 265/1992 Z.z. citovaných správnymi orgánmi jednoznačne vyplýva, že príslušný orgán bol povinný a oprávnený iba zistiť, či predložená listina je bez chýb v písaní a počítaní a bez iných zrejmych nesprávností, teda zistiť, či potvrdenie obecného úradu bolo vydané v súlade s príslušnými právnymi predpismi a či notárska zápisnica a v nej obsiahnuté osvedčenie spísané notárom vo forme notárskej zápisnice má v spise pripojené aj ďalšie listinné dôkazy, nebolo povinnosťou správy katastra.

Z ustanovenia § 59 ods.1 písm. a/ zákona č. 162/1995 Z.z. jednoznačne vyplýva, že správa katastra opraví údaje iba vtedy, ak sú v rozpore s verejnou listinou alebo s inou listinou, čo v predmetnom konaní preukázané žalobcom nebolo.

Podľa krajského súdu neboli splnené podmienky ani na postup podľa § 59 ods.1 písm. b/, aj keď žalobca tvrdí, že právní predchodcovia terajších vlastníkov zasiahli do jeho parcely, pretože musí ísť iba o administratívne vyznačenie hraníc pozemkov. V súlade s právnymi predpismi argumentovali správne orgány, že vykonanie zápisu záznamom má iba evidenčný charakter, pričom v tejto krajský súd poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. septembra 2002 sp. zn. 7Sž/48/02, ktorý sa síce vzťahuje k ustanoveniam zákona č. 162/1995 Z.z., avšak analogicky vzhľadom na charakter záznamu podľa zákona č. 265/1992 Zb. ho možno podľa krajského súdu aplikovať aj na toto konanie. Podľa predmetného rozsudku vykonanie zápisu záznamom podľa § 34 a násl. záko-

na č. 162/1995 Z.z. má v katastri evidenčný charakter, ktorý súčasne nemá vplyv na vznik, zmenu ani zánik práv k nehnuteľnostiam.

V súvislosti s hranicami pozemku krajský súd poukázal aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 16. júla 2000 sp. zn. Rks/15/00, podľa ktorého, ak z obsahu spisu nemožno bez akýchkoľvek pochybností zistiť, že určenie hranice pozemkov je možné v administratívnom konaní (§ 48 a násl. zákona č. 162/1995 Z.z.), ide o spor o ochranu vlastníckeho práva, ktorého rozhodnutie patrí do právomoci súdu.

Krajský súd tiež poukázal na to, že v predmetnej veci neprichádza do úvahy ani aplikácia ustanovenia § 59 ods. 1 písm. c/ zákona č. 162/1995 Z.z., lebo žalobca v správnom konaní netvrdí, že ide o chyby v písaní, počítaní a iné zrejme nesprávnosti, v písomných vyhotoveniach právnych úkonov vo verejných listinách a v iných listinách, pretože z jeho tvrdení jednoznačne vyplýva, že na základe osvedčenia boli zapísaní P. Č. s manželkou ako vlastníci aj časti nehnuteľnosti, ktoré podľa tvrdení žalobcu patria jemu.

Krajský súd v tejto súvislosti poukázal na ďalší rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. októbra 2000 sp. zn. 2 Cdo/67/2000, podľa ktorého súd je oprávnený v konaní o vlastníckej žalobe ako predbežnú riešiť otázku vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, pri posúdení otázky, kto je vlastníkom, môže sa odchýliť od stavu zapísaného v katastri nehnuteľnosti.

Krajský súd na základe uvedeného dospel k záveru, že správne orgány postupovali v súlade so zákonom, ak návrhu žalobcu o opravu chyby v katastrálnom operáte posudzujú obsah tohto návrhu podľa § 59 ods. 1 písm. a/ zákona č. 162/1995 Z.z. nevyhoveli.

Z obsahu administratívneho spisu bolo nepochybné, že žalobca sa domáhal opravy chyby v katastrálnom operáte podľa § 59 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam v znení neskorších predpisov.

Z rozhodnutia Obce V. R. o pridelení súpisného čísla podľa krajského súdu jednoznačne vyplýva, že rodinný dom, ktorému bolo pridelené súpisné číslo 2, je v užívaní od roku 1972, teda za účinnosti vyhlášky MV SR z 18. júna 1970 č. 93/1970 Zb. o určovaní názvov obcí a ich častí, ulíc a iných verejných priestranstiev o o číslovaní budov.

Rozhodnutie o náhrade trov konania krajský súd odôvodnil v zmysle § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že neúspešným žalobcom náhradu trov konania nepriznal.

Proti rozsudku krajského súdu sa v zákonnej lehote odvolal žalobca, žiadajúc, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného sa zrušuje a vec sa mu vracia na ďalšie konanie. Uviedol, že podľa žaloby predmetom sporu sú dve samostatné verejné listiny, ktoré nie sú spôsobilé na zápis vlastníckych a iných vecných práv k nehnuteľnostiam. Zápis bol vykonaný v dvoch časovo odlišných termínoch.

Zápis práv k nehnuteľnostiam (stavba) bol vykonaný dňa 9. novembra 2003 na LV č. X., k.ú. V. R., a to záznamom v zmysle § 34 zákona č. 266/1992 Zb. Podkladom pre vykonanie záznamu bolo rozhodnutie Obecného úradu V. R. o pridelení súpisného čísla 2 na stavbu P. Č., č. rozhodnutia X. zo dňa 26. júla 2003.

Pre zápis stavby do katastrálneho operátu v tom čase platilo ust. § 151-152 vyhlášky č. 594/1992 Zb. a pri zápise údajov a vlastníctve k stavbe sa použilo ust. § 21 zákona č. 266/1992 Zb. Rozhodnutie Obecného úradu V. R. č. X. bolo podľa žalobcu vydané podľa vyhlášky č. 93/1970 Zb., ktorá bola zrušená s účinnosťou od 19. decembra 1990 a ako verejná listina neobsahovala náležitosti potrebné na zápis podľa § 21 zákona č. 266/1992 Zb. a § 151-152 vyhlášky č. 594/1992 Zb. Navyše nebola právoplatná z titulu absencie stavebného a užívacieho povolenia. Podľa žalobcu v zmysle § 59 vyhlášky č. 594/1992 Zb. bolo povinnosťou katastrálneho úradu pred zápisom práv skúmať, či rozhodnutie Obecného úradu V. R. č. X. bolo právoplatné a či toto rozhodnutie potvrdzuje alebo osvedčuje právny vzťah, neobsahuje chyby v písaní, počítaní alebo iné zrejmé nesprávnosti a či nehnuteľnosti sú označené podľa údajov katastra.

Zápis práv k nehnuteľnostiam- pozemkom, bol vykonaný dňa 6. apríla 1995 záznamom. Podkladom pre vykonanie záznamu bolo osvedčenie o vydržaní č. X. zo dňa 5. apríla 1995 vydané Notárskym úradom JUDr. L. B.. Podkladom pre osvedčenie bol i geometrický plán č. X..

Žalobca trval na tom, že notárske osvedčenie, ktoré bolo vydané podľa vyhlášky č. 293/1992 Zb. v nadväznosti na zákon č. 323/1992 Zb., bolo pre vady, ktoré uviedol v žalobe nespôsobilé na zápis. Zopakoval argumenty žaloby, a to, že osvedčenie nie je listinou na zápis práva do katastra nehnuteľnosti pre daný pozemok, pretože neobsahuje úpravu podľa § 134 OZ. Osvedčenie sa vzťahuje len poľnohospodársku pôdu a v danom prípade sa jedná o stavebný pozemok v intraviláne obce. Oprávnený držiteľ uviedol v osvedčení nepravdivé údaje, v osvedčení absentujú údaje o výmere odňatého pozemku, čo

je v rozpore s § 42 katastrálneho zákona. Osvedčenie nemôže osvedčovať len časť pôvodnej pozemnoknižnej parcely č. X. bez toho, že by nebol vo verejnej listine stav na zápis do registra C katastra nehnuteľností, pretože by to bolo v rozpore s § 137 ods. 2 OZ.

V osvedčení nie sú uvedené lehoty na zverejnenia a nie sú dodržané ani povinné lehoty zverejnenia. Žalobca ako vlastník m.p.č. X. nemal možnosť sa k osvedčeniu vyjadriť a v danom prípade mal byť účastníkom konania. Notár osvedčil vydržanie podľa neplatného geometrického plánu, ktorý bol spracovaný ešte v roku 1982 a v čase zápisu nespĺňal podmienky podľa § 123-131 vyhlášky č. 594/1992 Zb. a tiež nebol v súlade s inštrukciou č. 984 240I/93. Osvedčenie ako verejná listina nebolo v súlade s inštrukciou č. 984 240I/93.

Žalobca poukázal na to, že podobne ako v časti zápisu nehnuteľnosti (stavba), tak aj v danom prípade je potrebné zobrať na vedomie, že p. M., ako zamestnankyňa Správy katastra v S. N. V., ktorá zápis realizovala, bola svojim otcom P. Č. splnomocnená overiť vydržanie pozemku m.p.č. X., pričom použila starý, neplatný geometrický plán z operátu katastra, úmyselne uviedla nepravdivé údaje, hoci vedela, že dom s pozemkom je predmetom sporu a žiadne súdne konanie nebolo v tejto veci právoplatne ukončené. Okrem toho, že osvedčením si zároveň odčleňuje časť parcely č. X., ktorej vlastníkom je žalobca, túto skutočnosť zamlčala. Navyiac z titulu neskončených súdnych sporov z právneho hľadiska nemalo dôjsť vydržaniu vôbec.

Žalobca poukázal na to, že inštrukcia na zápis vlastníckych a iných vecných práv k nehnuteľnostiam č. 984 410 I/93 platila v čase zápisu práv, a nikde v inštrukcii nie je uvedené, že je len internou pomôckou. Účinnosť inštrukcie sa posudzuje vo vzťahu k termínu použitia pre zápis a nie k termínu vyhotovovania geometrického plánu, preto námietka použitia geometrického plánu č. X., ktorý bol vyhotovený v roku 1982 a použitý pre zápis k 6. aprílu 1995, je podľa žalobcu opodstatnená.

Žalobca trval na tom, že geometrický plán ako listina nebola spôsobilá na zápis v zmysle § 59 vyhlášky č. 594/1992 Zb.

Žalobca uviedol, že jediné čo akceptuje v rozhodnutí súdu je skutočnosť, že nie je možné opraviť chyby v katastrálnom operáte podľa § 59 katastrálneho zákona, pretože verejnú listinu- osvedčenie o vydržaní vlastníckeho práva nemožno vziať späť.

Žalobca uviedol, že v konaní predpokladal, že žalovaný potvrdí skutočnosť, že obidve verejné listiny sú nespôsobilé na zápis práv do katastra nehnuteľností a z dôvodu, že sám tento zápis nemôže zrušiť, bude súhlasiť, aby tieto zápisy zrušil súd, nie však rozhodnutie KÚ v Prešove č. Xo 46/2007 zo dňa 4. februára 2007, ale rozhodnutie Správy katastra v S. N. V. č. 13/93 zo dňa 9. novembra 1993, resp. č. 8/95 zo dňa 6. apríla 1995 vo veci zápisu vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam.

Žalobca na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu z dôvodu, že tento nesprávne právne vec posúdil a preto nevykonal navrhované dôkazy (súdnoznalecký posudok) zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaný sa na odvolanie žalobcu vyjadril tak, že navrhoval napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť.

Žalovaný vyjadril presvedčenie, že správny orgány postupovali v súlade a v tom čase platnými právnymi predpismi aj s ohľadom na to, že spôsobilosť verejnej listiny alebo listiny predloženej na zápis do katastra nehnuteľností sa posudzuje vždy len z hľadiska dodržania formálnych náležitostí a v zmysle platnej právnej úpravy nie je povinnosťou správy katastra zisťovať, či napr. vo vzťahu k osvedčeniu notára sú v spise pripojené aj ďalšie listinné dôkazy.

Z hľadiska postavenia správy katastra ide o evidenčný orgán, ktorého úlohou je po preskúmaní spôsobilosti zápisu zmluvy, verejnej listiny alebo inej listiny vykonať zápis a zaevidovať skutočnosti vyplývajúce z obsahu verejnej listiny bez možnosti, aby akýmkoľvek spôsobom došlo zo strany správneho orgánu k spochybneniu skutočností v nej uvádzaných. Žalovaný zdôraznil, že nie je možné opraviť, zmeniť alebo zasiahnuť do obsahovej stránky tej-ktorej verejnej listiny.

K námietke žalobcu ohľadne nespôsobilosti verejných listín na zápis vlastníckych a iných vecných práv k nehnuteľnostiam, konkrétne zápis rozhodnutia OÚ V. R. o pridelení súpisného čísla 2 na stavbu P. Č. (č.X. zo dňa 26.7.1993) žalovaný uviedol, že predmetné rozhodnutie bolo správe katastra doručené dňa 28. júla 1993 v čase platnosti zákona č. 266/1992 Zb. o katastri nehnuteľnosti, zákona č. 265/1992 Zb. o zápisoch vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam a vyhlášky č. 594/1992 Z.z., ktorou sa vykonávali citované zákony.

Tvrdenie žalobcu, že verejná listina neobsahovala náležitosti potrebné na zápis podľa § 21 zákona č. 266/1992 Zb. je podľa žalovaného právne irelevantnou z dôvodu, že uvedené ust. v odseku 1/ upravuje procesný postup správneho orgánu na úseku katastra nehnuteľností vo vzťahu k zápisu „vkladu schopnej listine“, pričom predmetné rozhodnutie o pridelení súpisného čísla k stavbe je tzv. záznamovou listinou, čomu zodpovedá aj zaevidovanie listiny v príslušnom registri Z. Odseky 2 a 3 cit. ustanovenia uvádzajú, kto sa uvedie ako vlastník, čo v konečnom dôsledku je presne vymedzené aj v samotnom rozhodnutí obecného úradu č. X..

K námietkam žalobcu ohľadne nespôsobilosti osvedčenia o vydržaní vlastníckeho práva č. X. zo dňa 5. apríla 1995 na zápis, žalovaný uviedol, že odvodzovať nespôsobilosť osvedčenia z dôvodu, že neobsahuje úpravu podľa § 143 OZ nie je správne, pretože OZ je vo vzťahu k zápisu verejnej listiny záznamom podľa katastrálneho zákona, zákonom lex generalis a prednosť má v danom prípade právna úprava vymedzená katastrálnym zákonom ako lex specialis.

Preukázanie skutočností, ktoré uviedol žalobca v odvolaní o tom, že oprávnený držiteľ uviedol v osvedčení nepravdivé údaje, nie je v právomoci správneho orgánu aj z dôvodu, že podľa § 5 ods. 2 katastrálneho zákona, záznam je úkon správy katastra plniaci evidenčné funkcie, ktoré nemajú vplyv na vznik, zmenu alebo zánik práv k nehnuteľnostiam. K námietkam žalobcu, že v osvedčení absentujú údaje o výmere odňatého pozemku a nie sú uvedené lehoty zverejnenia, resp. ako vlastník mpč. 9 nemal možnosť sa k osvedčeniu vyjadriť, žalovaný uviedol, že nemá pre posúdenie spôsobilosti zápisu verejnej listiny a jej následného zaevidovania do údajov katastra nehnuteľnosti, žiaden právny význam, a správny orgán posudzuje listinu len z pozície dodržania formálnych náležitostí presne vymedzených v katastrálnom zákone a nie je oprávnený ani na to aby kontroloval relevantnosť skutočností v nej uvádzaných, t.j., či notár v danom prípade dodržal lehoty na zverejnenie alebo nie, resp. či sa k uvedeným skutočnostiam mal vyjadriť dotknutý účastník konania alebo nie.

Vzhľadom na to, že v danom prípade bolo dostatočne preukázané, že správne orgány postupovali pri zápise predmetných verejných listín v súlade s platnou právnou úpravou, žalovaný navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa ust. 246c O.s.p. v spojení s ust. § 10 ods. 2 preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie mu

predchádzajúce v zmysle ust. § 246c v spojení s § 211 a nasl. a dospel k názoru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 59 ods. 1 až 5 zákona č. 162/1995 Zb. o katastri nehnuteľnosti a o zápise vlastníckych a iných práv nehnuteľnostiam v znení neskorších predpisov (ďalej len katastrálny zákon) správa katastra aj bez návrhu: a) opraví údaje katastra, ak sú v rozpore s verejnou listinou alebo s inou listinou, alebo s výsledkami prešetrovania zmien údajov katastra, alebo s výsledkami revízie údajov katastra, b) v súčinnosti s vlastníkmi a inými oprávnenými osobami opraví v katastrálnej mape chybné zakreslené hranice pozemkov, c) v súčinnosti so štátnymi orgánmi, obcami, notármi, ako aj s vlastníkmi a inými oprávnenými osobami opraví údaje katastra spôsobené chybami v písaní a počítaní a inými zrejmych nesprávnosťami v písomných vyhotoveniach právnych úkonov, vo verejných listinách a v iných listinách. Vlastníci a iné oprávnené osoby sú povinní pri oprave chýb v katastrálnom operáte poskytovať pravdivé a presné informácie a predkladať doklady na ich preukázanie; ak je to na opravu chýb v katastrálnom operáte nevyhnutné, sú povinní zúčastniť sa na tomto katastrálnom konaní. Ten, koho práv, záujmov chránených právom alebo povinnosťami sa údaje katastra týkajú, môže kedykoľvek požiadať o odstránenie chýb v katastrálnom operáte. Správa katastra je povinná vykonať opravu do 30 dní, v osobitne odôvodnených prípadoch do 90 dní od doručenia písomnej žiadosti o opravu chýb. Oprava chýb v katastrálnom operáte nemá vplyv na vznik, zmenu ani na zánik práv k nehnuteľnostiam; to neplatí, ak ide o opravu podľa § 59 ods. 1 písm. a/ a § 78 ods. 1. Na opravu chýb v katastrálnom operáte sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní ďalej len Správny poriadok), ak sa oprava týka údajov uvedených v liste vlastníctva; to neplatí, ak ide o opravu výmery pozemku evidovaného v mape určeného operátu.

Podľa § 32 ods.1 Správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav vecí a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie.

Podľa § 3 ods.1 Správneho poriadku správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Podľa názoru odvolacieho súdu správne orgány oboch stupňov v predmetnej veci postupovali v intenciách citovaných právnych noriem a preto ich rozhodnutia sú skutkovo a právne správne. Z uvedených dôvodov súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, pokiaľ žalobu zamietol podľa § 250j ods. 1 O.s.p..

Z administratívneho spisového materiálu v danej veci vyplýva, že žalobca návrhom na opravu chýb v katastrálnom operáte (§ 59 ods.1 katastrálneho zákona) podanom na Správe katastra v L. žiadal o zrušenie zápisu domu postaveného na parcele KN č. X. a zápisu pozemkov na parc. č. X., X.. Správa katastra L. rozhodnutím č. X 64/2007 zo dňa 17. októbra 2007 návrh žalobcu na opravu chyby v katastrálnom operáte – k.ú. V. R. zamietla s odôvodnením, že v prejednávanej veci údaje katastra zapísané na LV č. X. k.ú. V. R. sú v súlade s verejnými listinami na základe ktorých boli tieto údaje na list vlastníctva zapísané.

V dôvodoch rozhodnutia správa katastra uviedla, že na základe žiadosti P. Č. a manželky M., rod. K., o zápis domu s č. 2 v k.ú. V. R. a rozhodnutie Obce V. R. č. X. zo dňa 20. júla 1993 o určení súpisného čísla, bol dom s č. 2 postavený na pozemku označenom parc.č. KN č.X. (bez pozemku) zapísaný pol.v.z.č. X. na LV č. X., k.ú. V. R. v prospech vlastníkov P. Č. a manželky M., rod. K..

Na základe notárskej zápisnice Osvedčenia o vydržaní č. X., X. zo dňa 5. apríla 1995 bol pol.v.z. X. vykonaný zápis parciel registra C KN č. X. zastavanej plochy o výmere 631 m² a č. X. záhrady o výmere 477m² v prospech vlastníkov P. Č. a manželky M., rod. K.. Technickým podkladom notárskej zápisnice bol geometrický plán č. X. zo dňa 8. decembra 2007 na majetkové vysporiadanie parciel č. X., X., X., X..

Na základe osvedčenia o dedičstve č. D. zo dňa 1. októbra 2001 po neb. M. Č. rod. K. polovičný spoluvlastnícky podiel na dome s č.2 a pozemkoch označených parc. č. KN č. X. a X. zdedil P. Č.. Zápis osvedčenia o dedičstve bol vykonaný dňa 4. februára 2002 pol.v.z. X..

Na základe osvedčenia o dedičstve č. X. zo dňa 9. októbra 2006 po neb. P. Č. dom s č. 2 a pozemky označené parc. č. KN č. X. a X. zdedila H. D., rod. Č. v celosti. Zápis osvedčenia o dedičstve bol vykonaný dňa 11. decembra 2006 pol.v.z. X..

Správa katastra v dôvodoch rozhodnutia uviedla, že rozhodnutie o určení súpisného čísla č. X. bolo do katastra zapísané dňa 9. novembra 1993 a Notárska zápisnica č. X. bola do katastra zapísaná dňa 25. mája 1995, t.j. za účinnosti zákona č. 265/1992. Zb. o zápisoch vlastníckych a iných vecných práv k nehnuteľnostiam v platnom znení. Predmetné

rozhodnutia sú podľa správy katastra verejnými listinami, ktoré sa do katastra zapisujú záznamom. Záznam vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam plní len evidenčnú funkciu. Vykonaním záznamu vlastníckeho práva nevzniká, nemení sa ani nezaniká. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 265/1992 Zb. práva k nehnuteľnostiam, ktoré vznikli, zmenili sa alebo zanikli zo zákona, rozhodnutím štátnych orgánov, príklepom licitátora na verejnej dražbe, vydržaním, prírastkom a spracovaním, sa zapisujú záznamom údajov na základe listín vyhotovených štátnymi orgánmi a iných listín, ktoré podľa osobitných predpisov potvrdzujú a lebo osvedčujú právne vzťahy. Ak je na zápis do katastra predložená verejná listina bez chýb v písaní, počítaní alebo iných zrejmych nesprávností, správa katastra je povinná vykonať zápis záznamom podľa tejto listiny. V opačnom prípade vráti na opravu alebo doplnenie tomu, kto ju vyhotovil alebo predložil. Správa katastra uviedla, že nezodpovedá za obsahovú stránku verejnej listiny, ani za splnenie podmienok potrebných na vyhotovenie verejnej listiny. Keďže údaje zapísané na LV č. X. k.ú. V. R. sú v súlade s verejnými listinami na základe ktorých boli tieto údaje na list vlastníctva zapísané, správa katastra zamietla návrh na opravu chýb v katastrálnom operáte s tým, že žalobcu poučila, že tým nie je dotknuté jeho právo domáhať sa určenia vlastníckeho práva na súde.

Na základe odvolania žalobcu Katastrálny úrad v Prešove – žalovaný, preskúmaným rozhodnutím rozhodnutie Správy katastra L. č. X-64/2007 zo dňa 17. októbra 2007 potvrdil a odvolanie žalobcu zamietol s odôvodnením, že prvostupňový správny orgán vo veci zistil skutkový stav správne a zo skutkových zistení vyvodil správny právny záver. Žalovaný sa podrobne zaoberal všetkými námietkami žalobcu uplatnenými v odvolaní a dospel k záveru, že v konaní sa nepreukázal nesúlad v zápise na LV č. X., X. a X. k.ú. V. R. s verejnými listinami predloženými na zápis do katastra nehnuteľností, preto nebolo možné postupovať podľa § 59 ods. 1 písm. a/ katastrálneho zákona.

Predpokladom postupu správy katastra podľa § 59 ods. 1 písm. a/ katastrálneho zákona, teda, aby vykonala aj bez návrhu opravu údajov katastra, je, aby údaje katastra boli v rozpore s verejnou listinou alebo s inou listinou, alebo s výsledkami prešetrovania zmien údajov katastra, alebo s výsledkami revízie údajov katastra. Rovnaký je postup správy katastra v konaní o oprave chyby na základe žiadosti dotknutej osoby.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu zhodne s názorom súdu prvého stupňa v danom prípade Správa katastra L. postupovala v súlade so zákonom, keď v zamietajúcom rozhodnutí

konštatovala, že návrh žalobcu na opravu chyby nie je dôvodný, pretože z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že v danej veci sa nesúladi v zápise na LV č. X., X. a X. k.ú. V. R. s verejnými listinami predloženými na zápis do katastra nehnuteľností nepreukázal, preto nebolo možné postupovať podľa § 59 ods. 1 písm. a/ katastrálneho zákona.

Pokiaľ žalobca namietal v priebehu správneho konania, že oprávnený držiteľ uviedol v osvedčení nepravdivé údaje, v osvedčení absentujú údaje o výmere odňatého pozemku, čo je v rozpore s § 42 katastrálneho zákona a že žalobca ako vlastník m.p.č. X. nemal možnosť sa k osvedčeniu vyjadriť, pričom notár osvedčil vydržanie podľa neplatného geometrického plánu, ktorý bol spracovaný ešte v roku 1982 a v čase zápisu nespĺňal podmienky podľa § 123-131 vyhlášky č. 594/1992 Zb. a tiež nebol v súlade s inštrukciou č. 984 240I/93, aj podľa názoru odvolacieho súdu správe katastra v konaní o oprave chýb v katastrálnom operáte podľa § 59 ods. 1 katastrálneho zákona neprináležalo oprávnenie posudzovať spôsobilosť listiny na zápis z pohľadu žalobcom namietaných nedostatkov osvedčenia č. X. zo dňa 5. apríla 1995 o vydržaní resp. rozhodnutia OÚ V. R. o pridelení súpisného čísla 2 na stavbu P. Č. č. X. zo dňa 26. júla 1993.

Správa katastra nebola oprávnená vykonať opravu chyby v katastrálnom operáte na základe úsudku o platnosti alebo neplatnosti resp. nulity osvedčenia o vydržaní vlastníckeho práva - verejnej listiny resp. rozhodnutia o o pridelení súpisného čísla 2 na stavbu P. Č. č. X. zo dňa 26. júla 1993, ktorá má byť postavená bez stavebného povolenia aj na pozemku žalobcu, pretože takýmto rozhodnutím by zasiahla do vlastníctva vlastníka zapísaného na predmetných listoch vlastníctva, čo by bolo v rozpore s účelom opravy údajov v katastri podľa ustanovenia § 59 ods.1 katastrálneho zákona.

Správa katastra nemá oprávnenie v katastrálnom konaní podľa právnej normy ustanovenej v § 59 ods. 1 rozhodovať o súkromnoprávných vzťahov týkajúcich sa vecných práv účastníkov. Rozhodnutie vo veci opravy chyby v katastrálnom konaní nenahrádza a ani nemôže nahrádzať rozsudok súdu vo veci určenia práva alebo právneho vzťahu k nehnuteľnostiam. Účelom konania o oprave chýb nie je riešiť vlastnícky spor, riešenie ktorého patrí do výlučnej právomoci súdu. Správny orgán si v tomto konaní nemohol otázku platnosti osvedčenia o vydržaní vlastníckeho práva, resp. rozhodnutia o pridelení súpisného čísla vyriešiť ani ako predbežnú otázku, a tak spochybníť vlastnícke právo vyplývajúce z údajov na aktuálnych listoch vlastníctva. Spor o týchto otázkach je len

v právomoci súdu v riadnom sporovom konaní. Výklad žalobcu ustanovenia § 59 ods. 1, písm. a/ katastrálneho zákona je neprípustne extenzívny. Oprava údajov nemôže obsahovo zodpovedať výmazu pôvodného vlastníka.

Správa katastra v danej veci ako správny orgán prvého stupňa správne zistila skutkový stav vo veci a skutkové okolnosti v súlade s § 47 ods. 5 Správneho poriadku aj odôvodnila vyčerpávajúcim spôsobom. Žalovaný ako odvolací správny orgán postupoval v súlade s § 59 Správneho poriadku, pokiaľ rozhodnutie správy katastra potvrdil z jeho správnych vecných a právnych dôvodov. V odôvodnení svojho rozhodnutia náležite uviedol dôvody, na základe ktorých rozhodol vo veci. Nebolo povinnosťou žalovaného jednotlivito odpovedať na namietajúce otázky žalobcov uvedené v ich odvolaní, pretože z kontextu jeho odôvodnenia zrozumiteľným spôsobom vyplynul záver, pre ktorý považoval skutočnosti namietané žalobcom za nedôvodné.

Odvolací súd nemohol z dôvodov uvedených vyššie prihliadnuť na námietky žalobcu uvedené v odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k názoru, že, pokiaľ krajský súd žalobu zamietol z dôvodu, že preskúmané rozhodnutie žalovaného je vecne a právne správne, rozhodol vo veci skutkovo správne a v súlade s katastrálnym zákonom, a preto napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 246c O.s.p. v spojení s § 219 potvrdil.

Odvolací súd v súvislosti s danou vecou súčasne poukazuje na to, že rozhodnutím v tomto konaní nie sú dotknuté práva žalobcov domáhať sa ochrany vlastníka v inom konaní a to občiansko – právnom konaní na príslušnom súde. Rozhodnutie vo veci opravy chyby v katastrálnom operáte v žiadnom prípade nenahrádza a ani nemôže nahradiť rozsudok príslušného súdu o určení práva či právneho vzťahu k nehnuteľnosti (§ 80 písm. c/ O.s.p.).

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal podľa § 246c O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a v spojení s § 250k ods. 1, pretože v tomto konaní bol neúspešný.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 10. júna 2010

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská

